BIBLIOTĒKA

● № 91 (6360) ● Otrdien, 1992. gada 15. decembrī ● Cena 4 rbl. (kioskos)

NOVADNIEKS

LATVIJAS REPUBLIKAS PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

❑ Vides aizsardzības hronika
2.lappuse

❑ Sākusies traktortehnikas vadītāju apliecību apmaiņa
2. lappusē

❑ Gaļinas Brežņevas saldās dzīves gals
3. lappusē

ZIŅAS

●«Ceiruleits» dzied Itālijā! Uz starptautiskajiem bērnu folkloras svētkiem Itālijā šis bērnu ansamblis varēja aizbraukt, pateicoties dažu rajona firmu aizdotajai naudai. «Ceiruleiti» sponsorēja arī Preiļu siera rūpnīca un rajona valde.

●Adventes noskaņā dzīvo Līvānu 1. vidusskola. Gandrīz visās klasēs ir Adventes vainagi ar svecēm. Ir arī kopējais skolas vainags, kurā katru pirmdienu tiek aizdegta kārtējā svece. Pirms Ziemassvētkiem vainagus ienesīs zālē, kur 22. un 23. decembrī paredzēti klusināti svinīgā noskaņā skolas kora un ansambļa garīgo dziesmu koncerti. Līksmās eglīšu dedzināšanas sāksies ar Ziemassvētku otro dienu.

●Līvānu 1. vidusskolā viesojās lietuviešu skolēni no Rokiškiem. Pirms kāda laika līvānieši ciemojās šajā pilsētā, bet šis bija atbildes apmeklējums. Bija atbraukuši 10. klašu skolēni, bet kontakti sāk dibināties arī starp piektajām klasēm. Lietuvas un latviešu jauniešu tikšanās noritējusi ļoti draudzīgā un siltā gaisotnē.

●Visi mazie bērni, kas dzimuši laikā no 1990. gada novembra līdz 1992. gada novembrim, saņems vienreizēju pabalstu — 517 rubļus, kas ir nācis kā ASV humānā palīdzība. Kā «Novadnieks» informēts, nauda caur banku jau pārskaitīta pagastiem un pilsētām. Pabalstus izmaksāšot sākot ar 17. decembri.

●Ar ceturtdien dienēt aizgājušajiem puišiem galvenajos vilcienos ir beidzies rudens iesaukums Latvijā armijā mūsu rajonā. Šie puiši devās uz robežsargiem. Bet iepriekšējā grupa, kura sastāvēja no jauniešiem ar ne tik stipru veselību, dienēs Alūksnes mobilajā strēlnieku pulkā.

L.Rančāne

Ziņas no pagastiem

AGLONA

● Pagastam atkal iedalīti līdzekļi no valsts budžeta. Līdz ar to var turpināt bazilikas rekonstrukciju un arī ciemata labiekārtošanu. Nomeliorēta apkārtne, turpinās laukuma paplašināšana uz Egles ezera pusi un kapu virzienā, kur būs zālāji, starp vārtiem ceļ skaistu dekoratīvu žogu, pie bazilikas — tribīnes koriem. Sākts darbs pagraba sakopšanā un remontā, top sakristejas piebūve, caur kuru varēs, netraucējot citiem un neejot caur baznīcu, kā bija līdz šim, nokļūt pie Aglonas Brīnumdarītājas Jaunavas Marijas svētbildes. Pēc rekonstrukcijas laukumā spēs novietoties 500000 cilvēku — tāds tautas pieplūdums sagaidāms nākamgad, kad te viesosies Romas pāvests.

● Turpinās remontdarbi klostera telpās. Pagaidām te vēl dzīvo sešas ģimenes, bet pagasts iegādājas dzīvokļus no sabiedrības ar ierobežotu atbildību «Aglona», tos remontē un gatavo īrnieku uzņemšanai. Brīvajās klostera telpās uzstāda radiatorus centrālajai apkurei. Te jau dzīvo arī nākamās šīs celtnes saimnieces — piecas meitenes, klostera māsas, kuras mācās garīgajā augstskolā, apgūst teoloģijas zinātnes, lai vēlāk varētu mācīt jaunatni.

● Daudz līdzekļu jau ieguldīts ielu asfaltēšanā, ciemata sakopšanā. Šis darbs turpinās. Tiek izstrādāta dokumentācija jauna un moderna autopaviljona celtniecībai, iepretī tagadējai ēdnīcai ceļa otrajā pusē pie krustojuma top jaunā pasta un ATS ar 1000 numuriem ēka. Domāts arī par citu ciemata vietu labiekārtošanu, sakopšanu. Tiks atjaunotas ceļa zīmes, uzraksti un cits noformējums, vitrīnas un reklāma.

● Pagasta teritorijā, bijušās valsts saimniecības «Aglona» vietā izvietojušās četras jaunas saimnieciskās organizācijas. Pirmā no tām bija putnkopības saimniecība «Ainava». Te sākts darbs kūpinātavas iekārtošanā, un pircējiem tiks piedāvātas delikateses, saglabājot arī tos pakalpojumu veidus, ko šī saimniecība sniedza agrāk, piemēram, olu inkubēšana, cāļu realizācija, olu pārdošana un tamlīdzīgi. Sadarbojoties ar apvienību «Rīgas manufaktūra», organizē pīļu pūku iegūšanu no dzīviem putniem — izplūkto vietā tie pieaudzē jaunas.

Zemnieku kopdarbības sabiedrība «Aglonas zemnieks» nodarbojas gan ar piena lopkopību, graudkopību un aitkopību, ko šeit darīja valsts saimniecības ietvaros, turklāt tagad pievērsusies arī cūkkopībai. Jaunizveidotā SIA «Aglona», kas izstiepusies no Kapiņiem līdz Saleniekiem, paturējusi sev mehāniskās darbnīcas, kaltes, traktortehniku, divas lopkopības fermas un zemi. Ar saviem tehnikas resursiem SIA iecerējusi sniegt palīdzību citām lielajām saimniecībām un zemniekiem. Patstāvīgs saimniecisks veidojums tagad ir arī kokapstrādes cehs ar gateri.

● Pagasta deputāti gatavojas kārtējai sesijai, kas notiks 22. decembrī. Tās darba kārtībā būs jautājumi par zemi un ētiku apkalpojošajā sfērā — tirdzniecībā, sakaros, medicīnā un citās iestādēs, kas atradušas mājvietu ciemātā un pagastā. Saņemts Vides aizsardzības komitejas priekšlikums par dabas parka izveidošanu, taču šī jautājuma sagatavošana sesijai prasa no deputātiem lielu darbu, tas skar arī kaimiņu — Rušonas pagasta intereses, tālab šo priekšlikumu ietvers jaunā gada pirmajā sesijā. Dabas parkam tiek atvēlēta plaša teritorija ar pilskalniem, ezeriem un upēm, ievērojamiem dabas un vēstures objektiem.

A.Rancāns

Rajona TDP valdes sēdē

Trešdien notikušajā rajona deputātu padomes valdes sēdē bija plaša darba kārtība. Vispirms tika izskatīti jautājumi par adopciju un aizbildniecības noteikšanu.

Tika lemts par konfiscētās mantas kompensāciju. Izskatījusi vairāku personu iesniegumus par mantas atgriešanu vai tās vērtības atlīdzināšanu sakarā ar vecāku, vecvecāku vai pašas personas nepamatotu notiesāšanu, vai ģimenes administratīvo izsūtīšanu, vai arī to, ka ģimene netieši politiski represēta un, pamatojoties uz Latvijas Republikas 1992. gada 26. maija lēmumu «Par nolikuma par kārtību, kādā atdodama manta vai atlīdzināma tās vērtība pilsoņiem, kuru administratīvā izsūtīšana no LPSR atzīta par nepamatotu, grozīšanu», pilsoņu iesniegumus par mantas atgriešanu, 1992. gada 30. novembra slēdziena pamata, rajona Tautas deputātu padomes valde nolēma, ka finansu nodaļai no republikas budžeta ir jāatlīdzina konfiscētās mantas vērtība A.Lācim, H.Stūriņai, B.Saulītim, Dz.Griblai, N.Sotņikovai, O.Distinfeldai, J.Meirulim, V.Saleniecei, J.Spūlim-Vilcānam, A.Karpovam, R.Ieviņai, G.Reliņam. Vairākiem no viņiem atgrieztas arī ēkas vai atmaksāta to vērtība.

Valdes sēdē izskatīts Jelgavas TDP sesijas lēmums par latviešu tautības cilvēku likteni sakarā ar PSRS sabrukumu. Jelgavieši ierosina likumdošanas iniciatīvas kārtībā griezties Latvijas Republikas Augstākajā Padomē pieņemt likumu par latviešu tautības bēgļiem un viņu ģimenēm, lai viņi varētu uzsākt pastāvīgu dzīvi Latvijā.

Valdes sēdē tika lemts par naudas līdzekļu iedalīšanu no rajona budžeta. Tomēr atteikts Līvānu 1. vidusskolai (sakarā ar skolas paplašināšanos), ūdensslēpošanas sporta klubam, rajona bērnu bibliotēkai (remontam), aizdevums patērētāju biedrību savienībai (maizes miltu iegādei), Rudzētu pagastam (akmeņogļu iepirkšanai), Jersikas pagastam (skolēnu pārvadāšanas apmaksāšanai), Rožupes pagastam (apkures pārkārtošanai), Preiļu 2. vidusskolai un Jaunsilavas pamatskolai, Aglonas vidusskolai un Galēnu pamatskolai. Attiecībā uz skolu prasībām, rajona valde palika pie ieskata, ka nepieciešams mērķtiecīgi noskaidrot skolu valdes finansiālo situāciju. Rajona slimnīcai no prasītajiem 3,4 miljoniem piešķirts viens miljons rubļu — ēdināšanai. Kooperatīvam «Celtnieks» un Jersikas pamatskolas (jaunas skolas celtniecības projekta dokumentācijai) pieprasīto summu piešķiršana atlikta. Pagastiem, kuri bija lūguši pagarināt aizdevumu atdošanas termiņus, atteikts.

Valde savu nostāju motivēja īsi un skaidri, ka vienreiz ir jāsāk rēķināties ar to, kas ir apstiprināts rajona budžetā.

Uz valdes sēdi bija uzaicināts Aglonas pagasta valdes priekšsēdētājs V.Jonāns un bazilikas dekāns A.Aglonietis. Aglonas pašvaldība izpelnījās pārmetumus par to, ka aizkavējas iedzīvotāju pārvietošana no tām mājām, kas atrodas bazilikas teritorijā un kas paredzētas nojaukšanai. No republikas piešķirtajiem 20 miljoniem Aglona saņēmusi 10, līdz gada beigām tā saņems otro pusi. Tomēr līdzekļus izmantojot, stingri jāievēro mērķis, kam tie iedalīti — komunikāciju pārvietošanai ārpus bazilikas teritorijas un citu dzīvokļu sagādāšanā tiem, kam jāatstāj mājas bazilikas teritorijā. Pagasta saimnieks teica, ka jāpārvieto 29 ģimenes, pie tam ne jau visas vispār ir ar mieru atstāt līdzšinējos dzīvokļus.

Tika izskatīts jautājums par Eiropas Kopienas fonda piešķirto līdzekļu sadali maznodrošinātajiem pensionāriem. No šī fonda pienākušie līdzekļi ir ar konkrētu mērķi. Daudzbērnu ģimenēm atvēlēts 1 miljons 320 tūkstoši, bērniem bāreņiem (kuri šogad atstājuši valsts apgādību) — 48 tūkstoši, nepilnajām ģimenēm (pie šīs grupas attiecas vientuļās mātes, atraitnes un šķirtenes ar bērniem) — 1 miljons 960 tūkstoši. Maznodrošinātajiem pensionāriem piešķirti 3 miljoni 135 tūkstoši. Valdes sēdē nolemts šos līdzekļus sadalīt pagastiem proporcionāli iedzīvotāju skaitam, bet materiālā nodrošinājuma noteikšanai vai nu izmantot rajona sociālās aprūpes dienesta izstrādāto deklarāciju, vai arī izveidot savu.

Rajona valdes priekšsēdētājs I.Muzikants sniedza informāciju par pašvaldību vadītāju semināru Vācijā, kurā viņš piedalījās.

Rajona valdē nolemts izteikt neuzticību republikas valdībai.

L.Sila

SVĒTĪGI IR ŽĒLSIRDĪGIE

«JŪSU LABSIRDĪBA LAI IR ZINĀMA VISIEM CILVĒKIEM; TAS KUNGS IR TUVU.» (Fil. 4,5)

Kristīgā pasaule pārdzīvo adventu, gatavojas Jēzus Kristus dzimšanas svētkiem. Starp daudziem tikumiem, kuros šajā laikā vingrinās ticīgie, izceļas tuvākā mīlestība, par ko pats Kristus ir teicis, ka vissvarīgākais bauslis ir: mīlēt Dievu un tuvāko.

Debesu Tēva vislielākā Ziemsvētku dāvana cilvēcei bija brīnišķīgais, dievišķais Bērns — Pasaules Pestītājs Jēzus Kristus, kas, būdams bagāts, cilvēku dēļ kļuva nabags, lai viņus darītu bagātus; par Dieva bērniem un debesu valstības mantiniekiem.

Apustulis sv. Pāvils par Ziemassvētku brīnumu raksta: «Parādījās Dieva, mūsu Pestītāja labsirdība un cilvēku mīlestība.» (T. 3,4)

Betlēmes stallītī ir svētīta katra nabadzība un bēdas, katrs trūkums, katra sāpe un upuris. Mūsdienu aukstajā un materiālismā nogrimušajā pasaulē Kristus grib parādīties savos sekotājos, kas ar Viņa sirdi, Viņa acīm, Viņa rokām izietu pie līdzcilvēkiem, kuri, kā apustulis sv. Pāvils, var teikt: jau ne es dzīvoju, bet manī dzīvo Kristus.

Šādā izpratnē kristiešiem, jau no seniem laikiem, Ziemsvētki ir savstarpējas apdāvināšanās un izpalīdzēšanās svētki. Tas ir laiks, kad visi laba prāta cilvēki cenšas īstenot Kristus pavēli: «Es jums devu priekšzīmi, lai jūs darītu tā, kā es jums darīju.» (J. 13,15)

Savā laikā pāvests Leons Lielais ir teicis: «Mēs veltīgi valkājam vārdu — kristietis —, ja mēs nesekojam Kristum.»

Trešās adventa svētdienas evanģēlijā būs stāstīts par to, kā Jānis Kristītājs, būdams cietumā, sūta divus no saviem mācekļiem pie Kristus, lai pajautātu: «Vai Tu tas esi, kam jānāk?» Jēzus tiem daudz nerunāja, tikai atsaucās uz saviem darbiem: «Ejiet un ziņojiet Jānim, ko jūs dzirdējāt un redzējāt! Akli redz, tizli staigā, spitālīgie kļūst tīri, kurli dzird, miroņi ceļas augšām, nabagiem tiek sludināts Evanģēlijs.» (Mt. 11, 4-5) Tas lai ir kā pamācība cilvēkiem: ne ar daiļrunību, ne ar skaļiem vārdiem, bet ar darbiem, Ziemsvētku gaidās, apliecināt Kristum un līdzcilvēkiem: kas mēs esam!

Jēzus uzskaita septiņus žēlsirdības darbus un to izpildīšanu vērtē kā pakalpojumu Viņam: jāpaēdina izsalkušie, jāpadzirdina izslāpušie, jāapģērbj kailie, jāuzņem mājās ceļinieki, jāatbrīvo sagūstītie, jāapmeklē slimie, jāapbedī miroņi. Pēc šiem darbiem Kristus mūs tiesās pastardienā. (Mt. 25,34-46)

Starp mums ir tik daudz dzīves pabērnu; bāreņi, bērni invalīdi, slimi, veci, vientuļi cilvēki, trūkumcietēji. Gatavojot Ziemsvētku galdu, padomāsim par viņiem un dalīsimies. Visi, gan ar to, kas mums ir, gan arī ar to, kā nav (vismaz silts vārds atradīsies), piedalīsimies žēlsirdības kustības un kultūras darbinieku 19. decembrī Preiļos rīkotajā pasākumā, labdarības dienā! (Skat. 1. decembra «Novadnieku».)

Apmeklēsim pansionātā mītošos, slimos slimnīcās, vientuļus cilvēkus mājās. Nesīsim viņiem iepriecinājumu un uzmundrinājumu. Ja tu, cienījamo lasītāj, jau šeit virs zemes gribi izjust Dieva tuvumu, apjaust debesu svētlaimi un gaišu Ziemsvētku prieku, ej, palīdzi grūtdieņiem... Kristus saka: «Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat man darījuši.» (Mt. 25,40) Un kurš gan Ziemsvētkos negribētu pakalpot Kristus Bērnam? Jo ar katra cietēja acīm uz mums Ziemsvētkos noraugās pats Kristus. Jāspēj tikai viņā saskatīt Kristu.

Svētais Mārtiņš, saticis ceļā ubagu, kas lūdza no viņa dāvanu, uzsedza viņam uz pleciem savu apmetni, jo cits nekas negadījās pie rokas. Vēlāk viņam parādījās pats Kristus ar viņa apmetni uz pleciem.

Kristus saka: «Dodiet un jums tiks dots.» (Lk. 6,38)

«Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie tiks apžēloti.» (Mt. 5,7)

Jāzeps Gugāns,
dekāns

Kādus preses izdevumus lasīsim 1993. gada pirmajā pusgadā

«Latvijas pasta» parakstīšanas daļas instruktore Mudīte Ivanova pastāstīja, ka naudas iekasēts nesalīdzināmi vairāk nekā iepriekšējos gados, bet avīžu eksemplāri parakstīti daudz mazāk. Pārsvarā abonēti preses izdevumi pusgadam un 3 mēnešiem.

Visvairāk abonentu mūsu rajonā «NOVADNIEKAM» — 4900, «LAUKU AVĪZEI» — 4256 un tās pielikumam «PRAKTISKAIS LATVIETIS» — 1101.

«NEATKARĪGO CĪŅU» lasīs 1162 abonenti, «DIENU» — 1057, «ZEMI» (latviešu un krievu valodā) — 586, «SM SEGODŅA» — 587, «LATVIJAS JAUNATNI» — 145.

Žurnālam «SANTA» — 1071 abonents, «SIEVIETEI» — 633, «KAROGAM» — 52.

Populārākie no Krievijas laikrakstiem ir «ARGUMENTI UN FAKTI» — 415 parakstītāju, «SEMJA» — 96, «SPID INFO» — 73, «KOMSOMOSĻKAJA PRAVDA» — 25. «PRAVDU» lasīs 8 abonenti, «IZVESTIJA» — 9.

No žurnāliem krievu valodā vispopulārākie ir praktiskie, piemēram, «SDELAJ SAM» — 76, «ZA RUĻOM» — 151, «KRESTJANKA» — 78, «PRIUSADEBNOJE HOZJAJSTVO» — 150, «SEĻSKAJA NOVJ» — 61, «RABOTNICA» — 54.

L.Zīle

Pēteri Giluču pieminot

Apritējuši 85 gadi, kopš dzimis pedagogs, publicists un rakstnieks Pēteris GILUČS.

Pētera Giluča dzīves ceļš aizsākās 1907. gada 1. decembrī (pēc vecā stila — 18. novembrī) Preiļu pagasta Anspakos (tagad Saunas pagastā) zemnieku ģimenē, bet traģiski noslēdzās fašistu koncentrācijas nometnē 1944. vai 1945. gadā.

Pēteris Gilučs nāk no senas, lielas, garīgi apdāvināts, centīgas un sabiedriski rosīgas dzimtas. Tāpat kā Pēteris Gilučs, arī viņa māsa Natālija (precējusies Vaivode, dz. 1919. g. 15. janvārī) ir pedagoģe un rakstniece. Pētera tēvs Augusts (ap 1866-1919) bija zemkopis un labs amatnieks (trauku meistars), tēvabrālis Jāzeps (ap 1875-?) — skroderis un kuļmašīnu meistars, tēva brālēns Ignats Gilučs (1864-1953) — liels grāmatu un laikrakstu lasītājs, rakstījis Giluču dzimtas vēsturi un savu dienasgrāmatu (*), Ignata dēls Augusts (dz. 1909) — skolotājs, dēls Alfons (1916-1985) — jurists, meita Rozālija (dz. 1900) — liela dziedātāja un folkloras zinātāja, Saunas etnogrāfiskā ansambļa dalībniece.

Pirms turpināt stāstījumu par Pētera Giluča dzīvi un darbību, ieskatīsimies Giluču dzimtas vēsturē. Giluču dzimtas saknes šī raksta autoram ir izdevies «atrakt» līdz 18. gs. beigām.

Giluču dzimta Preiļu pagastā ir ienācēji. Kāds ASV dzīvojošais preilietis ar pseidonīmu Preilīts žurnālā «Dzeive» (1963. g. 57. nr.) ievietojis savu atmiņu stāstu «Tāvs stāsteja», kur raksta, ka viņa tēvs, kurš dzimis 1859. gadā Preiļu pagastā, bieži pieminējis «landskarīšus», kuri uz Preiļu pagastu atbēguši no Ludzas apriņķa Landskoronas (tagad Šķaunes) pagasta, jo Landskoronas muižas kungs bijis ļoti bargs. Visi Preiļu pagasta Giluči, Vekses, Brici un vēl daudzi citi (kuru uzvārdus rakstītājs piemirsis) esot «landskarīši»

Pēc pašu Giluču dzimtas vecāko cilvēku nostāstiem, šī dzimta Preiļu pagastā ienākusi no Dagdas apkārtnes 18. gs. beigās. Uz Preiļu pagastu atnākuši un Anspakos uz dzīvi apmetušies trīs brāļi Giluči — ādu ģērmaņi. No šiem brāļiem Gilučiem cēlušies visi Giluči, kuri vēlāk sastopami arī šī pagasta Puncuļos, Lāciniekos, Brodūžos, Sovānos, Orīšos, Zvīdros, Preiļos un citās vietās.

Šīs dzimtas uzvārda rakstības senākā forma, kā liecina Pieniņu un Preiļu baznīcu metriku grāmatu ieraksti 19. gs. sākumā, ir Gilucis. Dažreiz rakstīts arī — Gilutis. Iespējams, ka pēdējā rakstības forma ir sākotnējā. Uzvārds Gilutis, liekas, ir lietuviskas cilmes. No iepriekšminētajām šī uzvārda rakstības formām (Gilutis, Gilucis) vēlāk izveidojās forma — Gilučs. Arī Pēteris Gilučs reizēm lietoja šī uzvārda senāko rakstības formu — Gilucis.

Pētera Giluča vecvecvecāki ir Jānis un Marianna (dz. Skūtele) Giluči (abi dzimuši ap 1800), vecvecāki — Augusts Jāņa un Mariannas d. (ap 1836-1878. g. 3. martā) un Marianna Jura un Kristīnes (dz. Mauriņas, ap 1836 — pirms 1897) m. Giluči, vecāki — Augusts Augusta un Mariannas d. (ap 1866-1919) un Monika Antona m. (dz. Spūle, ap 1876-1956) Giluči. Pētera Giluča māte Monika nāk no ievērojamā pedagoga, publicista un sabiedriskā darbinieka Broņislava Spūļa dzimtas.

Pētera Giluča vecākiem bija 10 desetīnas (pusdāldera) zemes un 11 bērni, no kuriem trīs nomira mazi. Pēc Pētera Giluča tēva Augusta nāves tēvabrālis Jāzeps pārdeva pusi viņu zemes un māte ar 8 bērniem palika uz 5 desetīnām zemes. Lai cik grūti arī būtu, atraitne centās skolot savus bērnus. Pastarītei Natālijai viņa deva iespēju iegūt pat augstāko izglītību.

Pēteris Gilučs mācījās Anspaku 6 klašu pamatskolā un Daugavpils skolotāju institūtā, kuru beidza 1927. gadā. Pēc tam viņš bija skolotājs Rudzātu 6 klašu pamatskolā (1927-1928) un Ambeļmuižas 6 klašu pamatskolas pārzinis (1928-1930).

1930. gadā Pēteris Gilučs pārnāca uz Rīgu un uzsāka studijas Latvijas universitātes Lauksaimniecības fakultātē. Viņa sirdslieta gan bija literatūra, bet tā kā skolotāju institūtā latīņu valoda netika mācīta, tad Filoloģijas un filozofijas fakultātē iekļūt nevarēja. Līdztekus studijām Latvijas universitātē viņš strādāja par skolotāju Rīgas 39. pamatskolā (1930-1939).

Publicistikā un literatūrā Pēteris Gilučs ienāca drīz pēc skolotāju institūta beigšanas. Viņš bija žurnālu «Latgolas Škola», «Zīdūnis», «Straume» un «Latgolas Zemkūpis» un laikrasta «Jaunais Vōrds» līdzstrādnieks un «Jaunō Vōrda» pielikuma «Literaturai un Mōkslai» līdzredaktors. Viņš publicējis rakstus par pedagoģijas, valodniecības, literatūras, sabiedriski politiskajiem un sadzīves jautājumiem, kā arī stāstus, kurus atzinīgi novērtējis M.Apels jau 1933. gadā savā «Latgalīšu literatūras vēsturē».

P.Giluča asie, kritiskie raksti presē par Latvijas valdības izglītības un kultūras politiku Latgalē pievērsa Politiskās pārvaldes uzmanību. 1939. gadā viņš kopā ar citiem «Jaunō Vōrda» redakcijas darbiniekiem pēdējā redakcijas sēdē tika apcietināts it kā par darbību kādā nelegālā, pret Latvijas valsti vērstā organizācijā. Pierādījumu trūkuma dēļ viņš pēc apmēram 10 dienām tika no apcietinājuma atbrīvots un pēc tam no Rīgas izsūtīts uz Ļaudonu, kur no 1939. līdz 1941. gadam strādāja par skolotāju Ļaudonas 6 klašu pamatskolā.

Pirmās padomju okupācijas laikā (1940-1941) okupantu vara uzspieda Pēterim Gilučam vadīt skolas pionieru organizāciju. Tas bija sākums vēlākajai Pētera Giluča dzīves traģēdijai. 1941. gada vasarā, vāciešiem ienākot, par to viņu arestēja un ievietoja Salaspils koncentrācijas nometnē, no kuras viņš dzīvs vairs neatgriezās. Piederīgie pēdējo reizi te viņu redzēja 1944. gada vasarā. Domājams, ka šajā nāves nometnē arī pārtrūka viņa dzīves pavediens. Bet iespējams, ka viņš bija to vidū, kurus no Salaspils koncentrācijas nometnes evakuēja uz Vāciju. Tādā gadījumā viņa nāves gads varētu būt arī 1945. gads.

Antons Anspaks

(*) manuskripti gājuši bojā

Zemniekiem laiks apvienoties

Iepazīstoties ar vairāku pagastu zemnieku biedrību vadītājiem, radies secinājums: ja viņi kaut ko arī gribētu darīt zemnieku labā, kaut kā izmainīt viņu dzīvi, palīdzēt atrisināt vienu vai otru samezglojušos problēmu, tad tas nebūtu pa spēkam. Dzīvē ir pierādījies, ka tādas — «no augšas» dibinātas biedrības izjūk vai arī nolemtas nīkuļošanai. Bet kā bija Latvijas brīvvalstī?

Pirms kara pēc zemnieku iniciatīvas bija izveidota Krevu, Antonišku un citas piensaimnieku sabiedrības. Ieskatoties to gadu periodiskajos izdevumos, redzam, ka tās bija gan darboties spējīgas, gan ar autoritāti plašā apkaimē.

Žurnāls «Sētā un Dravā» 1940. gada jūnijā (pēc zināmiem notikumiem ar 26. jūliju sāka iznākt kā «Darba Zemnieks») rakstīja, ka Aizkalnes pagasta biedrības sanāksmē piedalījās 300 lauksaimnieku. Priekšsēdis I.Pīzelis referēja par dārzkopības nozīmi sīksaimniecībās, dārzkopības sekcijas vadītājs A.Prikulis stāstīja par salā cietušo kociņu apkopšanu un dažādu dārza kultūru audzēšanu, sekretārs J.Utināns aicināja vairāk abonēt lauksaimniecības žurnālus. Galēnu pagastā nolemts, ka biedrība uzņemsies malkas sagatavošanu, vadītājs D.Čaunāns uzaicināja mežzini Abrenieti uzņemties darbu vadīšanu un vadīt arī kūdras sekciju, kam savu pabalstu apsolīja pagasta pašvaldība un vietējās organizācijas — propagandēt privāto purvu izmantošanu, izveidot zirgu un mašīnu iznomas arteļus. Līvānu pagasta biedrības lopkopības sekcija izveidoja šīs nozares veicināšanas fondu, kura kapitāls uzkrājams no 2 procentus lielām iemaksām par pārdotajiem šķirnes lopiem.

Šādus piemērus var turpināt. Zemnieki, izmantojot savu biedrību atbalstu un palīdzību, risināja tos jautājumus, kas skar visus un katru. Kāpēc tagad viņi nevarētu dibināt savas biedrības vai apvienības pēc interesēm un iespējām? Vienas sādžas vai dažu saimniecību grupas ietvaros. Agrāk tikai reti kurais ar saviem spēkiem vien tika galā: izlīdzējās ar talkām, ar kaimiņu palīdzību. Tas būtu jāatceras arī tagad. Labu paraugu rāda zemnieku kopdarbības savienības. Vairāk zināmas rajonā ir «Oša» Rožupes pagastā un «Aglonas zemnieks» Aglonas pagastā.

Apstākļi, kas tagad izveidojušies, un attiecības ar paju sabiedrībām liecina, ka katram par sevi, lai arī jau kļuvušam pat turīgam, zemniekam klāsies grūti, ka ir jāapvienojas uz savstarpējās saprašanās un atbalsta pamatiem.

Atcerēsimies Kārļa Ulmaņa aicinājumu Gārsenes pamatskolas izlaidumā: «Un tad vēl — kaimiņš kaimiņam. Šis vecais aicinājums zīmējas uz mums visiem un arī uz jums. Kam ir kāda mašīna mājās, tas lai pierod pie domas, ka vismaz diviem, trim vai četriem kaimiņiem būs ar to jāpalīdz vai nu aiz draudzības, vai pret atlīdzību.»

A.Rancāns

Vides aizsardzības hronika

Situācija rajonā uz 7. decembri

ŪDENS EKOSISTĒMAS. Preiļu pilsēta novada notekūdeņus ar dažādu tīrības pakāpi. Visi šie ūdeņi ietek Feimankā, tad Dubnā un Daugavā, tādējādi nonākot arī Rīgas jūras līcī. 1991. gadā Preiļi novadīja 1 745 000 kub.m notekūdeņu. Kādi bija šo notekūdeņu rādītāji? Šobrīd tie ir palikuši tādi paši!

Vielas nosaukums (daudzums mg/l)

	Suspendētās vielas	Biol. skābekļa patēriņš (BSP_{21})	Amonija slāpeklis	Nitrātu slāpeklis	Nitrītu slāpeklis	Fosfāti	Naftas produkti
Preiļu siera rūpnīca	2,5	13,6	0,7	—	–	5,0	0,2
Melioratīvais grāvis (pie sagādes kantora)	26,5	8,5	—	–	–	–	3,4
Pilsētas kanalizācija	775	442	29,3	—	—	—	0,6
Atkritumu izgāztuve	250	93,3	36,8	—	—	5,4	—
SCO attīrīšanas iekārtas	46,8	19,9	9,6	0,71	0,21	8,4	0,55
Preiļupe pirms pilsētas	1,2	3,0	0,4	0,014	0,18	0,04	0,05
Preiļupe pēc pilsētas	23,3	45,2	9,3	0	0	5,0	0,3
STANDARTI							
Latvijas maksimāli pieļaujamā koncentrācija	—	3	0,39	9,1	0,02	0,25	0,05
Latvijas pieļautā no attīrīšanas iekārtām	15	12	8	25	0,15	2,5	0,5
Vermontas (ASV) standarts	—	—	—	–	0,2-5,0	0,01-0,05	—

P.S. Preiļu nodaļā atrodas dāņu firmas Carl Bro a/s apkopojošā atskaite par Daugavas baseina un Rīgas jūras līča stāvokli līdz 1992. gada jūnijam.

Sākusies traktortehnikas vadītāju apliecību apmaiņa

pret Latvijas Republikas dokumentiem, tiek mainītas arī valsts numurzīmes šai tehnikai, tās īpašniekiem jānokārto pārbaudījumi atestācijā. To «Novadniekam» pastāstīja Valsts tehniskās uzraudzības inspekcijas priekšnieks S.REINIS:

— Ir divu veidu traktortehnikas vadīšanas tiesības: vispārējās un speciālās. Traktortehnika iedalīta A, B, C, D, un E kategorijās, par ko tiek izdarītas atzīmes vadītāju tiesībās. A ir riteņtraktori ar jaudu līdz 150 ZS, B — visi riteņtraktori, C — visi kāpurķēžu traktori, D — graudaugu, tehnisko kultūru un zāles novākšanas pašgājējas mašīnas, E — autogreideri. Speciālās traktortehnikas vadīšanas tiesībās ieraksta attiecīgu tās nosaukumu.

Tiesības var iegūt visi LR dzīvojošie, kas sasnieguši 17 gadu vecumu pēc mācību iestādes beigšanas vai pašmācības ceļā. A un C kategorijas var iegūt arī no 16 gadu vecuma, bet tikai lauksaimniecības kultūru sēklu iestrādes, kopšanas un novākšanas darbu izpildei. Rajona valsts tehniskās uzraudzības inspekcijā jāiesniedz apliecība par mācību iestādes beigšanu (izņemot eksternu), medicīniskā izziņa, pase, kvīts par eksāmenu un tiesībām, trīs dokumentiem vajadzīgās fotokartiņas ar baltu stūrīti.

Traktortehnikas vadīšanas tiesību aizturēšanas gadījumos vadītājam izdod attiecīgu izziņu, kas derīga 15 diennaktis. Visiem vadītājiem tiks nomainītas vecā parauga tiesības, jaunās derīgas uz neierobežotu laiku. Tās apmaina tad, ja tikušas saburzītas, ieraksti — nesalasāmi, atlīmējusies fotokartiņa. Tad izsniedz dublikātu. To izsniedz arī nozaudēšanas gadījumā. Pēc diskvalifikācijas termiņa beigšanās tiesības atdod pēc eksāmena nokārtošanas traktortehnikas vadīšanā un ceļu satiksmes noteikumos.

Eksāmenā reflektantam jāiedarbina traktors un jāizpilda trīs no četriem (pēc eksaminatora ieskatiem) uzdevumiem: uz priekšu un atpakaļgaitā jāizbrauc līklocis starp mietiņiem, jāiebrauc vārtos, atpakaļgaitā pie piekabes un ar piekabi atpakaļgaitā vārtos. Ja, iedarbinot traktoru, tiek pieļauti drošības tehnikas pārkāpumi, ja aizskar vairāk par diviem mietiņiem vingrinājumu zonā, tāds reflektants eksāmenu nav nolicis. Ceļu satiksmes noteikumos jāizbrauc viens maketa krustojums un jāatbild uz biļetes trim jautājumiem — ceļa zīmes, traktortehnikas tehniskais stāvoklis un citi ceļu satiksmes noteikumi.

Ja nav pareizi atbildēts uz diviem biļetes jautājumiem, eksāmens nav nolikts. Šaubu gadījumos eksaminatoram ir tiesības uzdot papildus jautājumus. Atkārtots eksāmens paredzēts pēc septiņām dienām.

A.Rancāns

ZIŅAS NO PAGASTIEM

SAUNA

• Galvenais budžeta ienākumu avots pagastā ir zemes nodoklis, ko pārskaita paju sabiedrības «Ausma» un «Smelteri», bet tā kā abas nav saņēmušas par realizēto pienu un gaļu naudu, tad nevar segt arī šo parādu, kurš otrajā pusgadā ir 200000 LVR. Līdz ar to nav līdzekļu ne medpunkta uzturēšanai, ne kultūras darbam, ne citām vajadzībām.

• Tuvojas likumā paredzētais termiņš — šā gada 31. decembris, līdz kuram jāiesniedz pieteikumi par zemes īpašuma tiesību atjaunošanu. Iedzīvotāju aktivitāte tagad sasniegusi kulmināciju — saņemts vairāk nekā 1000 pieteikumu. Pagastā ir nepilni pieci simti visu veidu saimniecību. Priekšsēdētāja Emīlija Kokorīte pastāstīja, ka ne visi vēl zina, kādi dokumenti jāiesniedz, ka daudziem jāpalīdz sagatavot attiecīgi pieprasījumi valsts vēstures arhīvam.

SUTRI

• Annas Skuteles, Sandras Muktupāvelas, Raisas Bistrovas, Dainas Orlovas, Ritas Rusiņas, Jenafas Antonovas un citām daudzbērnu (tādu pagastā ir 19) ģimenēm sadalīti humānās palīdzības sainīši. Ģimenes, kuras dzīvo ciematā, šīs pirmsziemsvētku dāvanas jau saņēmušas, tālāk dzīvojošajām aizvedīs pagasta valdes pārstāvji.

AIZKALNE

• 17. decembrī pagasta valde kopā ar konsultāciju punkta vadītāju Lidiju Kažemāku rīko zemnieku saietu. Tajā paredzēts apspriest jaunāko lauksaimniecības likumdošanu mūsu valstī, zemnieku vajadzības. Dienas kārtībā ir arī citi jautājumi, kā arī punkta vadītājas pārvēlēšanas. Visi atnācēji varēs iegādāties dārzeņu sēklas nākamajam pavasarim, kuras atvedīs no Daugavpils bāzes.

• Oktobrī no LR izglītības ministra Andra Piebalga saņemta oficiāla vēstule, kurā teikts: iesāktās un nepabeigtās bijušās Raiņa saimniecības administratīvā centra pārprofilēšanai un rekonstruēšanai 1993. gadam iedalīti 15 miljoni rubļu, bet celtniecības pabeigšanai 1994. gadā — 10 miljoni rubļu. Paredzēts, ka Daugavpils vispārējās celtniecības trests darbus sāks jau pavasarī, bet līdz tam laikam jāsaglabā tas, kas jau uzbūvēts. SIA Preiļu mēbeļu kombinātā «Ozols» pasūtītas astoņas ārdurvis, par tām jāmaksā 110000 rubļu.

A.Rancāns

Rojs Medvedevs

Gaļinas Brežņevas SALDAS DZĪVES GALS

VIŅA dzīvo lielā privātvasarnīcā Maskavas tuvumā Žukovas ciematā. Vasarnīcu pēc tēva norādījuma uzcēla par nieka naudu. Neiedomājami uzblīdusi un nevīžīgi ģērbusies, viņa reti kad iziet no mājām. Viņas vīrs, nesenā pagātnē ģenerālis, kam pakļāvās Padomju Savienības milicija, atstādināts no visiem partijas un valsts amatiem, arestēts un atrodas Lefortovas cietumā. Viņa sievu reiz jau piespiedu kārtā ārstēja no alkoholisma, bet sievietes organisms ārstēšanai ne sevišķi pakļaujas. Viņa arī tagad gandrīz vienmēr ir iereibusi, un viņas mēģinājumus braukt uz Maskavu kategoriski apkaro nelielā apsardze, kas seko kārtībai šajā ģimeņu vasarnīcu rajonā, kurš nesen ņirdzīgi tika dēvēts par «cara ciematu». Stāsta, ka šī sieviete reizēm izejot pa vasarnīcas durvīm ar lāpstu rokā, lai pārbaudītu, vai vēl nav pazudušas dažādos laikos zemes gabalā noslēptās vērtslietas.

Lasītājs, droši vien, jau atminējis, ka runa ir par Gaļinu Brežņevu, Leonīda Brežņeva meitu, kas viņam dzīvam esot, sagādāja nepatīkamus brīžu. Jau skolā Gaļina izcēlās ar asu raksturu. Viņu neinteresēja politika un politiskā karjera, ar ko nodarbojās tēvs. Kādu laiku viņa mācījās Dņepropetrovskas Pedagoģiskajā institūtā Literatūras fakultātē, pēc tam Kišiņevas universitātes Filoloģijas fakultātē. Bet zinātnes Gaļinu interesēja maz. Kursa biedrene atceras, ka pats Moldāvijas KP CK sekretārs L.Brežņevs bijis universitātē un lūdzis studentes pamēģināt ietekmēt viņa meitu, vismaz pārliecināt iestāties komjaunatnē. «Ļoti slikti,» atklāti atzinies Brežņevs. «Es vadu visas republikas partijas organizāciju, bet mana meita negrib iestāties komjaunatnē.»

Gaļinu komjaunatne neinteresēja.

1951. gadā Kišiņevā viesizrādēs ieradās ceļojošais cirks «Šapito». Gaļina gāja uz visām izrādēm. Aizrāvās ar Jevģeniju Milajevu, jaunu spēkavīru un akrobātu, kurš uz sava auguma noturēja desmit cilvēku veidotu piramīdu. Drīz cirks atstāja Kišiņevu, un kopā ar to, pametusi universitāti, aizbrauca Gaļina. Milajevs kļuva par viņas pirmo vīru. Tēva mājās viņa atgriezās tikai pēc gada un ar mazu meitiņu, par kuru rūpēties sāka Brežņeva sieva — Viktorija. Ar Milajevu Gaļina nodzīvoja tikai astoņus gadus. Šķīrās mūžīgo strīdu dēļ, kuros Gaļinas vecāki pastāvīgi bija vīra pusē. Brežņevs un viņa sieva bija pieķērušies mazmeitai, saglabāja labas attiecības ar viņas tēvu, kurš, atstājis cirka arēnu, kļuva par KPFSR Nopelniem bagāto un KPFSR Tautas skatuves mākslinieku. Vēlāk bijušais akrobāts ieguva arī Sociālistiskā Darba Varoņa titulu un jaunā Maskavas cirka Vernadska prospektā direktora krēslu.

Gaļina atstāja Milajevu, bet ne cirku, tur viņai bija daudz pielūdzēju un draugu. 1960. gadā, kad Brežņevs bija PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs, kopā ar sievu braucienā uz Dienvidslāviju paņēma arī 32 gadus veco meitu. Viņas uzvedība un ekstravagantie tērpi piesaistīja preses uzmanību, un Leonīds Iļjičs meitu vairs nekad līdzi neveda.

Cirku pārvaldes priekšnieka Anatolija Koļevatova aizbildniecībā viņa braukāja uz ārzemēm ar dažādām cirka grupām un, protams, inkognito. Viņu parasti noformēja par grimētāju. Bez šaubām, kukuļus, kā to darīja citi aktieri, lai varētu tikt aiz robežām, viņa nedeva. Viņa Koļevatova ģimeni aplaimoja ar savu aizbildniecību.

Par kārtējo favorītu 35-gadīgajai Gaļinai kļuva 20-gadīgais Igors Kio, slavenā iluzionista Emīla Renardo, kurš pieņēma cirka uzvārdu, dēls. Viņu romāns attīstījās ļoti strauji, un drīz abi nolēma apprecēties. Kādā dienvidu kūrortā viņi ieradās dzimtsarakstu birojā un pieprasīja izdarīt vajadzīgos ierakstus. Bet PSRS bija aizliegtas tādas izdarības, līgavainim un līgavai vajadzēja izturēt pārbaudes laiku, taču biroja vadītāja neuzdrošinājās pretoties Brežņeva meitai un izdarīja ierakstus. Tas saniknoja Brežņevu. Drīz tuvākajā aerodromā nolaidās lidmašīna, daži dūšīgi vīri iesēdās automašīnā un aizbrauca uz villu, kur mita laimīgie jaunlaulātie. Gaļinai lika nekavējoties doties uz Maskavu, bet Igoru Kio uzaicināja uz milicijas iecirkni. Drīz viņš saņēma jaunu pasi, kur nebija atzīmes par laulībām. Dzimtsarakstu biroja vadītāju atbrīvoja no darba un sodīja par likuma pārkāpumu.

Brežņevs meitu centās turēt sev tuvumā. Maskavā viņa dzīvoja vecāku ģimenē, Leonīds Iļjičs kategoriski atteicās «uzdāvināt atsevišķu dzīvokli», piespieda strādāt Pedagoģijas zinātņu akadēmijā un pat darboties zinātnē. Brīvlaikos starp savām izdarībām Gaļina paguva aizstāvēt disertāciju un iegūt literatūrzinātnes kandidātes grādu. Par to nav jābrīnās, jo arī pats Brežņevs dažus gadus vēlāk par «izciliem panākumiem literatūrā» saņēma Ļeņina prēmiju.

Gaļina ilgi neskuma par Igoru Kio un iepazinās ar 32-gadīgo milicijas apakšpulkvedi, kurš bija septiņus gadus par viņu jaunāks, pie tam precēts un divu bērnu tēvs. Taču vēlēšanās kļūt par Brežņeva znotu apakšpulkvedim bija lielāka par pienākuma apziņu pret ģimeni, un tā Čurbanovs kļuva par Gaļinas trešo vīru. Viņas tēvs bija apmierināts, znots nu vairs nebija ne klauns un ne iluzionists, bet spēcīgs milicijas virsnieks, kurš, kā viņš cerēja, beidzot varēs iegrožot nerātno sievu. Šoreiz Leonīds Iļjičs bija devīgs: jaunie ne tikai ieguva dzīvokli Maskavā, bet arī uzcēla savu vasarnīcu blakus tēva tādai pat mītnei. Tomēr Čurbanova cerības attaisnojās tikai vienā virzienā — viņš strauji veidoja karjeru. Nepilnu desmit gadu laikā no apakšpulkveža kļuva par ģenerālleitnantu un 1980. gadā ieņēma PSRS iekšlietu ministra pirmā vietnieka amatu. Ministrs, kā zināms, bija Brežņeva studiju biedrs N.Ščokolovs. Čurbanovam bija milzīga vara, bet uz sievu tas neatstāja nekādu iespaidu. Tai drīz bija jauni draugi. Par galveno starp viņiem kļuva jaunais čigāns un aktieris Boriss Burjace. Viņam tad bija 29 gadi un pabeigta teatra mākslas institūta GITIS muzikālās komēdijas nodaļa. Viņam bija laba tenora balss, bet visai vājas aktiera dotības, viņš bija skaists brunets ar pelēkzaļām acīm. Borisam bija visai izmeklētas manieres un gaume uzturā, apģērbā, mūzikā. Uz pirksta viņš nēsāja gredzenu ar milzīgu briljantu, bet uz kakla resnu ķēdi, ko nenoņēma pat peldoties jūrā. Pludmalē viņš parādījās īsā mohēras uzmetnī, spēlēja kārtis ar paziņām. Dzīvoja divvietīgā «luksā» ar dušu, ledusskapi, televizoru. Ēda mājās kopā ar nedaudziem draugiem. Uz galda bija melnie ikri lielās skārda bundžās, tikai svaigi cepta maize, vēži, vīnogas, arbūzi, šampanietis un degvīns. Visas šīs vienkāršam atpūtniekam nepieejamas delikateses piegādāja Gaļina, kura atbrauca ar šoferi baltā «Volgā».

Gaļina bija smagnēja, gara auguma sieviete, kuru pie labākās gribas nevarēja nosaukt par skaistu, ar rupjiem sejas vaibstiem, melni mati, saņemti pušķi, biezas uzacis. Viņa bija greizsirdīga, un Boriss bija nolemts mūžīgā mīlnieka lomai.

Savu četrdesmitgadīgo vīru ģenerāli Gaļina ienīda, tēvu un māti sauca par «divām pienenītēm», tomēr lepojās ar tiem. Neskatoties uz slimībām un lielo vecumu, tēvs katru dienu peldējās jūrā. «... Viņš cīnās par mieru. Viņš no visas sirds grib mieru,» runāja Gaļina. Piedzērusies viņa skaļi sauca: «Es mīlu mākslu, bet mans vīrs ir ģenerālis.»

Boriss Burjace Maskavā dzīvoja lielā kooperatīvajā dzīvoklī netālu no Obrazcova leļļu teātra. Istabas bija lietišķi iekārtotas un ne jau bez Gaļinas līdzdalības. Tur bija daudz ikonu un antikvāru lietiņu, briljantu. Draugi viņu dēvēja par «Borisu Briljantoviču». Sen prom bija tie laiki, kad viņš mita pieticīgā istabiņā svešā dzīvoklī, spēlēja čigānu teātrī «Romen». Nu viņš bija Lielajā teātrī, lai arī diez vai bija redzams uz skatuves kopā ar citiem aktieriem. Toties dzīvoklī pulcējās Borisa un Gaļinas draugi. Cienasts te bija vēl izmeklētāks nekā Krimā. Un nav brīnums — Gaļinai tuvs draugs bija Sokolovs, «Jeļiseja veikala», kā to dēvēja maskavieši, direktors. Viesības ievilkās, un Gaļina aizvien biežāk palika pa nakti. Pulksten vienpadsmitos rītā nokāpa uz netālu esošo frizētavu, kurp Maskavas sadzīves pakalpojumu pārvalde sūtīja labākos meistarus. Jurijs Čurbanovs zināja par Borisu, viņa dzīvesveidu un draugiem. Vairākas reizes Boriss tika nežēlīgi piekauts, viņu vajadzēja sargāt ne tikai brālim, bet arī draugiem. Bet nekas nemainījās, vienīgi zelta ķēdi Boriss nomainīja pret lielu platīna krustu ar briljantiem. Čurbanovam nācās samierināties ar sievas palaidnībām, jo, zaudējot viņu, varēja zaudēt arī sievastēva labvēlību. Bet Gaļinai bez tieksmes uz jauniem vīriešiem bija vēl viena vājība — briljanti. Viņa sekoja to ieveduma veikalos un pirka visdārgākos. Kāds bagāts kaukāzietis juvelierveikalā gribējis nopirkt dārgu briljanta kaklarotu. «To nepārdodam,» teikusi veikala vadītāja, «tā ir reklāmai.» Bet pēc dažām dienām šī lietiņa vairs netikusi izstādīta. «Ko es varēju darīt,» taisnojusies vadītāja, «pati Brežņeva nopirka.» Ja Gaļinai trūka naudas, viņa atstāja parakstus, un tādu zīmīšu veikalu seifos bija ļoti daudz.

Bet biežāk nauda viņai tomēr bija un lielā daudzumā. Neņēma ne no tēva, ne arī no vīra. Viņā strādāja Ārlietu ministrijas nodaļā, kurai vajadzēja gādāt par diplomātu un viņu sievu atpūtu, kuri garlaikojās Maskavā. Saņēma ne mazumu dāvanu no republikām. Negriežoties pie tēva, viņa varēja pat atbrīvot no kriminālizsekošanas, tomēr galvenos ienākumus kopā ar Ščokolovu guva no briljantu spekulācijām.

Valdīja stingra kārtība: vairākas dienas pirms cenu paaugstināšanas juvelierizstrādājumu veikalus slēdza uz «pārcenošanu», Gaļina un viņas kompanjons pirka briljantus un citas rotas par simtiem tūkstošu rubļu. Bet pēc cenu paaugstināšanas tika nomainīti cenrāži, un šie akmentiņi atkal parādījās pārdošanā. Gaļinai palika visa agrāk izdotā nauda un daļa iegūto briljantu. Kad Maskavā uzcēla lielu juvelierfabriku, Gaļina tur pasūtīja sev rotaslietas ar briljantiem pēc speciāli tikai viņai izgatavotām skicēm. Arī te viņa bieži atstāja savus «vekseļus».

1981. gada sākumā padomju cirks svinēja svētkus. Uz krāšņo koncertu sapulcējās visas «zvaigznes» un visi «izredzētie» cirka cienītāji. Koļevatova sieva — aktrise L.Paškova, Ščokolova sieva un Gaļina Brežņeva uzlika labākās savas rotas. Bet nevienai nebija tik skaistu un lielu briljantu kā PSRS Tautas skatuves mākslinieciei, ievērojamajai lauvu un tīģeru dresētājais Irinai Bugrimovai. Viņas kolekcija, par kuru reti kāds zināja Maskavā, laikam bija labākā visā valstī. Dārglietas viņa bija saņēmusi no vecākiem, un daudzas no tām bija reģistrētas speciālos katalogos. Septiņdesmitgadīgā aktrise bija pārcentusies, uzliekot ģimenes briljantus. Kriminālhronikā zināmi daudzi briljantu zādzību gadījumi. Lielākie un skaistākie akmeņi bieži maina saimniekus

arzemes. Tādi gadījumi zināmi arī padomju kriminālistikā, par daudziem var uzzināt kriminālās izmeklēšanas muzejā, kas piejams nedaudziem milicijas izmeklētajiem draugiem. Piemēram, sekmīgi un ātri tika atrasta slavenā vijolnieka D.Oistraha kolekcija, ko nozaga no viņa seifa. Ne sevišķi laimīga izrādījās padomju rakstnieka Alekseja Tolstoja dārglietu, gleznu un vērtspapīru kolekcija. Gandrīz visus viņa īpašumus un dzīvokli mantoja otrā sieva Ludmila. Septiņdesmito gadu sākumā pieņemšanā rumāņu sūtniecībā viņa bija ar unikālu lielu briljanta brošu pie kleitas. Pēc dažām dienām pie dzīvokļa durvīm pazvanīja, atbildēja vīrieša balss: «No literatūras muzeja!» Pie slavenu rakstnieku atrāitnēm bieži nāk literatūras muzeju un arhīvu darbinieki, un viņa mierīgi atvēra durvis. Ienāca trīs laupītāji, atraitni un mājkalpotāju sasēja, abas ieslēdza vannas istabā un rūpīgi, ar prasmi apsekoja dzīvokli, atrada slēptuvi. Viņiem izdevās atvērt slēptuvi un aiznest visu, ieskaitot slaveno brošu. Šo sarežģīto lietu izdevās atklāt tikai tad, kad visas vērtslietas bija izpārdotas, lielu daļu varēja atgriezt atraitnei, un tās vēl šodien var redzēt A.Tolstoja muzejmājā. Bet tur nav franču brošas.

Citādi bija ar Bugrimovu. 1981. gada 30. decembra vēlā vakarā pie mājas, kur aktrise dzīvoja, piebrauca automašīna, trīs vīrieši pie ieejas durvīm pienesa milzīgu egli. Bugrimovas vēl nebija mājās, par to apmeklētājiem paziņoja dežurants sekcijā. «Tā ir dāvana!» paskaidroja apmeklētāji. «Noliksim pie durvīm un iesim prom.» Slaveniem aktieriem daudz pielūdzēju, dežurants palaida ciemiņus. Bet, kad viņi ilgi nenāca atpakaļ, sāka uztraukties. Egle stāvēja pie durvīm, bet tie trīs bija pazuduši. Parasti noslēgtā «melnā ieeja» izrādījās vaļā. Pēc dežuranta zvana ātri ieradās milicijas operatīvā grupa. Izsauca arī Bugrimovu. Viss bija savā vietā, bet slavenā briljantu kolekcija bija pazudusi. Nebija darbojusies arī signalizācija. Acīmredzot, dzīvokli bija apmeklējuši augstas klases profesionāļi.

Bugrimovas briljantus pārdot PSRS nebija viegli, tālab bez visa cita starptautiskajās lidostās ierīkoja īpašus kontrolpunktus. Un necerēti ātri tas vainagojās ar sekmēm. Trešajā dienā pēc apzagšanas Šeremetjevā aizturēja pilsoni, kura pusmēteļī bija iešūti trīs lieli briljanti no šīs kolekcijas. Un vēl pēc dažām dienām «profesionāļu» banda bija jau aiz restēm. Izmeklēšanas gaitā uzpeldēja aizdomas par Borisu Burjaci. Tas varēja tikai iepriecināt J.Čurbanovu un viņš nevēlējās aizstāvēt sievas mīļāko. Borisa dzīvokļī izdarīja rūpīgu kratīšanu, un aizdomas vēl vairāk pastiprinājās. Bet Burjace nopratināšanā sevišķi nobijies nerādījās, jau agrāk šādās situācijās viņu bija glābusi Gaļina, jo vēl taču pie varas bija viņas tēvs. Boriss uzvilka ūdeļu kažoku, paņēma līdzi mazu sunīti un ar «Mersedesu» aizbrauca uz Lefortovu, uz VDK izmeklēšanas pārvaldi. Te viņam paziņoja par arestu. Boriss pazvanīja Gaļinai. Izmeklēšanas gaitā ne reizi vien figurēja viņas, tās draugu Koļevatova un Ščokolova sievu, kā arī citi uzvārdi, pat tādu personu, kuras nopratināt bez politbiroja sankcijas neviens neuzdrošinājās. Visus šos notikumus uzraudzīja PSRS VDK priekšsēdētāja pirmais vietnieks ģenerālis S.Cviguns, Brežņeva svainis (abi bija apprecējuši māsas). J.Andropovs uzdeva šo situāciju apspriest ar Suslovu, otru personu CK politbirojā un sekretariātā. Līdz šai dienai nav zināmi viņu ne sevišķi draudzīgās sarunas rezultāti, bet S.Cviguns, atgriezies mājās, ieņēma ciānkāliju. 1982. gada 21. janvārī avīzēs parādījās nekrologs, kuru neparakstīja ne Brežņevs, Suslovs un Kirilenko, ne citi galvenie politbiroja locekļi, bet tikai VDK kolēģija, Suslovam bija insults, un dažas dienas pēc šīm bērēm nomira arī viņš. Tad arestēja Koļevatovu un dažus viņa līdzgaitniekus. Ārzemju korespondentiem neļāva pat tuvoties Burjaces dzīvoklim. Visur bija apsardzes. TASS fotohronikā korespondentiem sākumā iedza Gaļinas fotoattēlu, bet tad izsniedza visas Brežņeva ģimenes fotogrāfiju. Pēc dažiem mēnešiem, Brežņevam vēl dzīvam esot, arestēja Sokolovu. Viņa dzīvoklī atrada vērtslietas miljona rubļu vērtībā, ne mazums to tika uziets vasarnīcā. Dzelzs kārbās, kas bija ieraktas zemē, naudas pakas jau bija pa pusei satrunējušas, bet dārglietas, kā zināms, uzglabājas ilgāk. Arestēja daudzus Jurija Brežņeva draugus.

Visi šie notikumi sakompromitēja Brežņevu klanu, atvieglojot Andropova ceļu uz varu. Pat Brežņeva bērēs Gaļinai cieši blakus turējās divi apsargātāji, kā tas bija labi redzams televizoru ekrānos.

Andropova 15 valdīšanas gados vairākas no nosauktajām krimināllietām bija pabeigtas. Koļevatovu notiesāja uz 15 gadiem ieslodzījuma, Boriss Burjace «saņēma» piecus gadus. Izcietis šo laiku, viņš pārradās mājās un tūlīt apmeklēja pretgaisa aizsardzības karaspēka restorānu Gorkija ielā. N.Ščokolovu atbrīvoja no darba un «par kļūdām» drīz izslēdza no partijas, pret viņu tika ierosināta kriminālieta, sieva, paredzēdama sliktu iznākumu, devās pašnāvībā, izmetoties pa logu. Pēc Andropova nāves Čerņenko mēģināja palīdzēt saviem nesenajiem draugiem. Ščokolova lietas izmeklēšana tika pārtraukta, un viņš saņēma goda posteni PSRS Aizsardzības ministrijā. Gaļina Brežņeva sāka parādīties sabiedrībā, viņai pat piešķīra personālo pensiju, jo strādāt vairs nespēja. 1984. gada martā viņu uzaicināja uz lielu pieņemšanu Kremlī.

Bet slimā Čerņenko vara drīz kļuva vājāka, VDK orgāni turpināja atklāt aizvien jaunus noziegumus, kuros bija vainojami Ščokolovs un citas iespaidīgas personas no Brežņeva svītas. Kad par to uzzināja bijušais iekšlietu ministrs, viņš uzvilka savu armijas ģenerāļa parādes mundieri ar visiem ordeņiem un medaļām, pielādēja medību bisi un iešāva sev mutē. Dažus mēnešus vēlāk nomira Čerņenko, un Gaļina Brežņeva zaudēja visas cerības uzlabot savu stāvokli. Amatus un posteņus pazaudēja viņas brālis Jurijs — «hronisks alkoholoķis», kurš bija PSKP CK loceklis un ārējās tirdzniecības ministra vietnieks, viņu pirms termiņa aizsūtīja pensijā. Čurbanovu atrestēja, viņa īpašumus konfiscēja. Gaļinai atstāja tikai tērpus un kažokus, kurus tā pārdeva, sūdzoties par «nabadzību». Viņu tagad var redzēt ar somu, kurā ir degvīna pudeles...

TELEVĪZIJAS PROGRAMMA

Otrdiena, 15. decembris

LATVIJAS TV I

18.00 Ziņas. 18.10 Vēstures mirkļi. 19.10 Ģēna. 19.35 Vizīte. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 LR AP. Ziņas. 21.25 *Mans Amerikas onkulis.* Mākslas filma. 23.25 Nakts ziņas.

LATVIJAS TV II

17.00 BBC *World Service.* 17.30 Mācīsimies angļu valodu! 6. nod.

OSTANKINAS TV

18.00 *Atgriešanās Ēdenē.* Austrālijas mākslas filma. 1. sērija. 18.50 Miniatūra. 19.00 Tēma. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 21.05 Spektrs. 21.35 Basketbols. *Brocēni* - Telavivas *Haopel.*

KRIEVIJAS TV

15.00 TV birža. 15.30 Studija *Rost.* 16.00 Ziņas bērniem. 16.15 Privatizācija. 17.00 Izdzīvošanas skola. 17.30 Parlamenta vēstnesis. 17.45 Informatīvi analītiska programma. 18.35 Mult. filma. 18.45 Svētki katru dienu. 19.00 Vēstis. 19.25 *Santabarbara.* 112. sērija. 20.15 A.Sagiņjans par V.Nekrasovu un A.Galiču. 21.00 Politikas Olimpā. 22.00 Vēstis. 22.25 Sporta karuselis. 22.40 Krievijas Federācijas AP. 22.55 Dž.Rosīni uz Jaunās operas skatuves. 23.15 Izklaidējoša programma.

LATGALES TV

20.35 Latgales ziņas. 20.50 Latgales ziņas (krievu val.).

Trešdiena, 16. decembris

LATVIJAS TV I

18.00 Ziņas. 18.15 Koncerts. 18.40 Brīvais mikrofons. 19.30 Cerību zvaigzne. 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 Ziemeļvalstu filmu festivālā. 21.40 Dzied Rīgas Vecās Sv. Ģertrūdes baznīcas jauniešu kori. 22.00 Dalies mīlestībā! Lūcijas diena. 22.30 Pasaules čempionāts futbolā. Spānija - Latvija. 23.15 Nakts ziņas. 23.30 Pasaules čempionāts futbolā. Spānija - Latvija. 2. puslaiks.

LATVIJAS TV II

17.00 BBC World Service. 17.30 Kristīgā programma.

OSTANKINAS TV

18.05 *Atgriešanās Ēdenē.* Mākslas filma. 2. sērija. 19.10 Spektrs. 19.45 Labu nakti, mazuļi! 20.00 Ziņas. 20.40 *Pieskāriens.* Mākslas filma. 22.00 TV iepazīstina... U.Ota saruna ar M.Gorbačovu. 23.00 Ziņas.

KRIEVIJAS TV

7.00 Vēstis. 7.25 Lietišķu cilvēku laiks. 7.55 Universitātes Vācijā. 11.00 *Santabarbara.* 112. sērija. 11.50 Tumangana. 12.35 Informatīvi komerciāla programma. 12.40 Zemniecības jautājums. 13.00 Vēstis. 15.00 Bizness. Jauni vārdi. 15.15 Francijas programma bērniem. 15.40 Vajasbrīdis. 15.55 Ziņas bērniem. 16.10 Tālie Austrumi. 16.55 Noskaidrosim! 17.10 Kristīgā programma. 17.40 Sniegs - mans liktenis. Norijska. Gadi. Cilvēki. 3. sērija. 18.35 Mult. filma. 18.45 Svētki katru dienu. 19.00 Vēstis. 19.25 *Santabarbara.* 113. sērija. 20.15 Deglis - video. Karalis. 20.50 Programma *EĶS.* 21.00 TV izmeklēšanas birojs. 22.00 Vēstis. 22.25 Sporta karuselis. 22.40 Krievijas Federācijas AP. 23.10 Devītais klusums.

LATGALES TV

18.55 Latgales ziņas (krievu val.).

Ceturtdiena, 17. decembris

LATVIJAS TV I

18.00 Ziņas. 18.15 Reģionālās TV piedāvā... 18.50 Lutera kolēģas koris. 19.30 Programma *Neatkarība.* 20.00 Ekrāns bērniem. 20.30 Panorāma. 21.10 LR AP. Ziņas. 21.30 Programmas X videoversija par tēmu Medības Latvijā. 22.15 Mult. filma pieaugušajiem. 22.30 Dīva. 23.30 Nakts ziņas.

LATVIJAS TV II

17.00 BBC World Service. 17.20 Mācīsimies angļu valodu! 6. nod.

OSTANKINAS TV

18.30 Hokejs. Krievijas-1 izlase - Čehoslovakijas izlase. 20.00 Ziņas. 20.40 Loto spēle *Miljons.* 21.10 *Vērotājs.* Mākslas filma. 22.40 Dok. filma. 23.00 Ziņas.

KRIEVIJAS TV

7.00 Vēstis. 7.25 Lietišķu cilvēku laiks. 7.55 Bez retušas. 11.00 *Santabarbara.* 113. sērija. 11.50 Nostaļģiska vakarēšana. 12.20 Paralēles. 12.35 Informatīvi komerciāla programma. 12.40 Zemniecības jautājums. 13.00 Vēstis. 14.50 Termināls. 15.20 Studija Rost. 15.50 Ziņas bērniem. 16.05 Smirnovu ģimene. Kā dzīvot turpmāk? Austrija TV filma. 16.50 Reportāžas no NATO. 17.20 Parlamenta vēstnesis. 17.35 Makbets. Balets. 18.35 Dzied S.Lazareva. 18.45 Svētki katru dienu. 19.00 Vēstis. 19.25 *Santabarbara.* 114. sērija. 20.15 Hrono. 20.50 Speciālais komercvēstnesis. 21.00 Klusais nams. 22.00 Vēstis. 22.25 Sporta karuselis. 22.40 Krievijas Federācijas AP. 23.10 Klusais nams.

LATGALES TV

17.45 Latgales ziņas. 18.00 Sludinājumi. 18.10 Latgales ziņas (krievu val.).

Praktiski padomi

Daba dziedē

Tuvojas ziema, mūsu organisms tiek vairāk pakļauts klimata nelabvēlīgo faktoru ietekmei. Rezultātā sevi liek manīt mūsu «vecās kaites», pieaug dažādu saslimšanu skaits. Ne katrreiz aptiekā dabūjamās zāles ir efektīvākās un katram pieejamākās arī mūsu plāno naudas maciņu dēļ. Tāpēc nebūs lieki lasītājiem atgādināt dažas mūsu vecmāmiņu receptes.

Pret iesnām:

1) sīpolu vai ķiploku smaržas vairākkārtēja ieelpošana vai degunā (nāšu) ieziešana ar šo sulu;

2) pārtikas (olīvu, saulespuķu u. c.) eļļai pierīvē ķiploku un sīpolu sulu, ko pilina degunā;

3) savāra stipru kumelīšu tēju ar nedaudz medus un pilina degunā;

4) cieti novāra kartupeli vai olu, pārgriež to uz pusēm un liek no abām pusēm uz deguna;

5) vārot kartupeļus, izdara inhalācija» (ieelpo garaiņus);

6) rupjmaizes garozīnu karsē uz neliela uguns un grauzdējuma garaiņus ieelpo.

Pret klepu:

1) sīkos gabaliņos sagriež rutkus, pārlej ar mazliet medus vai pārkaisa ar cukuru, kad izdalās sula, lieto pa vienai ēdamkarotei ik pa stundai;

2) viena ēdamkarote medus, viena ēdamkarote sviesta, tējkarote sodas — sajauc glāzē karsta piena;

3) kāju pēdas ierīvē ar saberztiem ķiplokiem, iekšēji lieto olu dzeltenumu, kas saberzts ar cukuru (ieteicams bērniem);

4) ceptus sīpolus samaisa ar nelielu devu medus un apgrauzdētu cukuru;

5) pret klepu un aizsmakumu palīdz mālēpju tēja vai Islandes ķērpju uzlējums.

Kakla un bronhu iekaisuma gadījumos:

bietes sacep ar sīpoliem, ķimenēni un cukuru, kaklu skalo ar kumelīšu tēju.

Angīnu ārstē:

apsmērē kaklu ar terpentīnu vai ēdamkarotē vārīta piena pielej nepilnu tējkaroti tīrīta terpentīna un lieto iekšķīgi.

Kuņģa čūlas (sākuma stadijā) ārstēšanai un kuņģa skābes normalizēšanai:

kartupeļu sula (lieto no rīta pirms ēšanas, apmēram 1-2 nedēļas).

Kuņģa un zarnu slimībām:

ieteicams biešu biezenis un arī ķirbju diēta. Biešu biezeni gatavo šādi — sutina bietes ar sviestu un ķimenēm, masu samaļ, var pievienot saceptus sīpolus.

Žultsakmeņu lēkmes gadījumā:

svaigu vai skābētu kāpostu sula, liepziedu tēja — sekmē žultsakmeņu šķīdināšanu.

Žultsakmeņu, nieru un urīnpūšļa iekaisuma gadījumos:

rutku sula, ko sākumā lieto atšķaidītā veidā, vēlāk — koncentrētāku. Rutku sula (arī mārrutku sula) sekmē aknu un aizkuņģa dziedzeru darbību.

Zobu sāpes:

smaganas ierīvē ar kamparspirtu.

Pret bezmiegu:

1) glāze silta piena;

2) cepti vai zaļi sīpoli;

3) apiņu uzlējums vai novārījums.

Pret caureju:

1) ozolu mizu novārījums;

2) mellenes;

3) jēla ola (protams, jālieto pārbaudītas laukuā olas);

4) cigoriņu saknes.

Organisma attīrīšana no taukū un kaļķu uzkrājumiem:

lieti noder tibetiešu «jaunības eliksīrs»; kō gatavo šādi — 350 g ķiploku 10 dienas tur tumšā, aplietus ar 96 grādu spirtu. Lieto pirms ēšanas 11 dienas — ceturtdaļglāzē piena iepilinot 3-5 pilienus.

Organisma spēcināšanai:

ļoti efektīvs ir šāds maisījums — dzērvenes, ķiploki un medus attiecībās 10:2:5. Samaļ gaļas mašīnā un lieto pa ēdamkarotei dienā.

Sakarā ar kantora vietas maiņu Līvānu virsmežniecības adrese ir sekojoša: Līvāni, Turku pagasts, «Kaijas» (pie Līvānu mežniecības), telefons 44035.

Jaunaglonas lauksaimniecības skola
rīko A, V kategorijas traktoristu kursus. Nodarbību sākums 04.01.93.
Turpat rīko arī B kategorijas autovadītāju kursus.
Pieteikties personīgi vai pa tālruni 17743 līdz 30.12.92.

Tūrisma aģentūra «Slaming» kopā ar vācu firmu «SAB» *ORGANIZĒ* tūrisma braucienus uz Vāciju un Dāniju *5., 7.* janvārī, uz Somiju 7., 8. janvārī.
Pēc 20. 01. 93. notiks *AUTOMAŠĪNU PIRKŠANAS BRAUCIENI* uz Vāciju, palīdzam noformēt dokumentus.
Zvanīt 22149 no 10 līdz 17.

Latvijas — Somijas kopuzņēmums SIA «Silva»
pērk eksportam no iedzīvotājiem un organizācijām priedes, bērza un apses papīrmalku (garums — 3 m, tievgaļa caurmērs — 6-14 cm).
Tūlītēja samaksa konvertējamā valūtā.
Tuvākas ziņas pa telefonu Daugavpils 21525.

JĒKABPILS «AGROSNABS» pārdod
- televizorus «Sadko-460 DU» ar distances vadību un «PAL SECAM» bloku, cena 30 000 LVR,
- traktorus T-25, cena 260 000 LVR, un T-40M, cena 320 000 LVR.

Tālrunis Jēkabpilī 21470, 21050.

Valsts Rēzeknes slaukšanas iekārtu rūpnīcas
AUTOSALONS — VEIKALS
veic sekojošus pakalpojumus:

➠ NOFORMĒ
vieglo, smago automašīnu, lauksaimniecības tehnikas, motociklu pirkšanas - pārdošanas dokumentus.

➠ PIEŅEM
iepriekšējus pieteikumus importa automobiļu, atsevišķu mezglu, rezerves daļu iegādei.

➠ PĀRDOD
sekojošu modeļu lietotus automobiļus:
— MERCEDES «240D», «300D»,
— FORD-FIESTA,
— VOLKSWAGEN PASAT,
— TOYOTA COROLLA,
— AUDI-80.

Automašīnas pārdošanai gatavoja vācu firma «BROZE», kas garantē to labu tehnisko stāvokli.
Samaksa skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu valūtā vai LVR pēc kursa.
IZZIŅAS un pasūtījumi pa tel. 8-246-32538.
ADRESE: Strādnieku šķērsiela 5, Rēzekne.

PREIĻU PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBA
ielūdz visus paju biedrus un rajona iedzīvotājus uz Ziemassvētku tirdziņu.
Preiļos, veikalā «Radiopreces», plašā sortimentā dāvanas, kulinārijas izstrādājumi. 24. decembrī un 30. decembrī notiks Ziemassvētku un Jaungada loterija.

PAJU SABIEDRĪBAS «ROŽUPE» VALDE
paziņo,
ka saņemti pieteikumi uz šādiem mantas inventarizācijas saraksta objektiem:
- dzīvojamā māja Draudzības laukumā 5,
- lopbarības šķūnis Lukstos,
- bišu drava.

Lūdzam pārējos pretendentus pieteikties līdz 23. decembrim.

Šī gada 24. decembrī Preiļu pirts kompleksā pirts pakalpojumi pensionāriem un bērniem līdz sešpadsmit gadiem būs ar 70 % atlaidi.
Pirts darbosies no 12.00 līdz 22.00.

Pārdod
VAZ-21063, 1986. g., labā tehniskā stāvoklī. Zvanīt vakaros 17684;
* * *
govi. Tālrunis 23214;
* * *
darba zirgu vai MAINA pret MTZ traktora divasu piekabi, PĀRDOD MAZ-504G ar puspiekabi. Zvanīt vakaros 42628.

Pērk
steidzami māju Preiļos vai Riebiņu pagasta Rumpos vai īrē uz 4 gadiem. Tālrunis Aizkrauklē 37388 vai kontakttālrunis Preiļos 23128.

Maina
jaunu paaugstinātas caurgājības borta GAZ-63 pret vieglo automašīnu. Tālr. 21012.

Laikraksta iepriekšējā numurā ievietotajā līdzjūtībā Edvarda Vilcāna tuviniekiem tehnisku iemeslu dēļ «pazudusi» pēdējā rinda. Līdzjūtību izsaka paju sabiedrības «Vanagi» kolektīvs.

Sērojam līdzi piederīgajiem, Kazimiru LAUSKI kapu kalniņā aizvadot.
Rudzātu vidusskolas kolektīvs

NOVADNIEKS
Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums «Novadnieks»
REDAKTORS PĒTERIS PĪZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
REDAKCIJAS ADRESE: LV-5301, Preiļos, Aglonas ielā 1.

Reģistrācijas apliecība № 1018.
Iespiests Daugavpils tipogrāfijā Daugavpilī, Valkas 1732

© Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauce uz «Novadnieku» obligāta.